

ԳՍԱՆՈՒԹԵՐԵՐԻ ՏՍՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի: Կես տարվան 6 ռուբլի: Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлис, Редакция «Мшакъ». Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak». Տ է լ է Ֆ օ Ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի եւ տօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր բաժին 2 կոպեկի. Տ է լ է Ֆ օ Ն № 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄՈՒՆԻ

Բ Ա Ց Վ Ա Ծ Է Բ Ա Ճ Ա Ն Ո Ր Դ Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն
ԱՌԱՋԻԿԱՅ 1901 ԹԻՎԱԿԱՆԻ

ՄՇԱԿ

(29-րդ ՏՍՐԻ)

ԴՐԱՎՈՒՄՆԵՐԻ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱՎԱՆԻ ԼՐԱԳԻՐԻ

«ՄՇԱԿԸ» ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ԼՈՅՆ ՊՐՕԳՐԱՄՈՎ ԵՒ ԼՈՅՆ ՈՒՂՂՈՒԹԵԱՄԲ

Ա մ է ն օ Ր Բ ա ց ի տ օ ն Ե Ր Ի ն յ ա ջ ո Ր Գ ո Ղ օ Ր Ե Ր Ի ց .

ԲԱՃԱՆՈՐԴԱԳԻՆԸ. «Մ շ ա կ ի» տարեկան գինը 10 ռուբլի է, տասն եւ մէկ եւ տասն ամսականը՝ 9 ռ., ինն եւ ութ ամսականը՝ 8 ռ., եօթ ամսականը՝ 7 ռ., վեց ամսականը՝ 6 ռ., հինգ ամսականը՝ 5 ռ., չորս ամսականը՝ 4 ռ., երեք ամսականը՝ 3 ռ., երկու ամսականը՝ 2 ռ. եւ մի ամսականը՝ 1 ռուբլի:

ԱՐՏԱՍՈՂՄԱՆԵԱՆ ԲԱՃԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. Ա մ է Ր Ի Կ ա յ Ի բ ժ ժ ա ն ո Ր Գ Ն Ի Ր Ե Լ Է վճարեն տարեկան 7 ռուբլի. Ե Լ Է Ր օ ա յ Ի բ ժ ժ ա ն ո Ր Գ Ն Ի Ր Ե Լ 30 ֆրանկ. Պ ա Ր ա Կ ա ս տ ա ն Ի բ ժ ժ ա ն ո Ր Գ Ն Ի Ր Ե Լ 10 ռուբլի:

«ՄՇԱԿԻՆ» գրվել կարելի է ԽՄԲԱԳՐԱՏԱՆԸ (Բազմաբնայա եւ Բարօնակայա փողոցների անկիւնը):

Կայտարարութիւն ուրիշ քաղաքներից «ՄՇԱԿԻՆ» գրվելու համար, եւ առճասարակ նամակներ եւ ծրարներ ուղարկելու, պէտք է գրիմել հետեւեալ հասցեով. ТИФЛИСЪ, Редакция «МШАКЪ», իսկ արտասահմանից՝ TIFLIS, Rédaction du journal arménien «MSCHAK».

Յայտարարութիւնները ընդունվում են բոլոր լիզուներով:

Ա Պ Ա Ռ Ի Կ Բ Ա Ճ Ա Ն Ո Ր Դ Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ձ Է Ը Ն Դ Ո Ւ Ն Վ Ո Ւ Մ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ուսանողների օգնող ընկերութիւն.—ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Մամուլ. Մեր բուրժուայի տրամաբանութիւնը. Օպերային ներկայացումները. Քահանաների ապահովութեան հարցը. Նամակ Խմբագրութեան: Ներքին լուրեր. — ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Արտաքին լուրեր. — ՀԵՌԱԳԻՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Ազատ ժամեր:

ՈՒՍԱՆՈՂՆԵՐԻՆ ՕԳՆՈՂ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Ուսանողներին օգնելու նպատակով Հիմնվում է Թիֆլիսում մի յատուկ ընկերութիւն: Բարձրագոյն իշխանութիւնը Համակրութեամբ է նայում այդպիսի ընկերութիւն:

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

Քանի ամիս առաջ, «Մշակի» № 54-ում, մենք մի առաջարկութիւն արինք նրա ծաւալը մեծացնելու կամ համարների թիւը աւելացնելու առիթով:

Այդ առաջարկութիւնը դուք զրիք հրապարակի վրա, հասարակութեան առաջ առանց ձեր կողմից մի խօսք ասելու:

Մենք հասկացանք ձեր խորհրդաւոր լուրիսան պատճառը, լուրիսան, որը անտարակոյս աւելի էր վշտացնում ձեզ, քան ինչ որքան, աւելի քան մեզ ամենքիս միասին վերցրած:

Այնուամենայնիւ՝ համոզված լինելով, որ դուք մի բան պիտի անէիք, անշուշտ որ եւ է փոփոխութիւն պիտի մտցնէիք «Մշակի» մէջ, մենք ակնկալում էինք:

Որ «Մշակը» իր ուղղութիւնը փոխողներից չէ, այդ մեզ շատ լաւ յայտնի է:

Իսկ ծաւալը մեծացնելու, համարների թիւը աւելացնելու այնքան էլ հեշտ բան չը պիտի լինէր մի հայ լրագրի համար, մանաւանդ՝ ներկայ պայմաններում:

Շատ կան զեղծելի մտադրութիւններ, բարենպաստիկ, արդիւնաշատ ցանկութիւններ, որոնք—ցաւ է խոստովանել—չեն իրագործվում կեանքի մէջ... փողի պակասութեան պատճառով:

Այն, միմիայն փողի:

Եւ հէնց այդ փողի պատճառով է անշուշտ, որ «Մշակի» նման անգամ թերթը մեր, հայկերիս, մէջ չի կարող լինել:

ընկերութիւն Հիմնելու գաղափարի վրա: Երբ ընկերութիւնը մշակված է, վերջնականապէս խմբագրված է շուտով կը ներկայացնուի բարձրագոյն իշխանութեան հաստատութեան:

Շատ ուրախալի է, որ մեր երկրում աջակցում է Հիմնելու մի այդպիսի օգտաւէտ եւ նպատակայարմար ընկերութիւն: Մեր երկրից բազմաթիւ պատանիներ իւրաքանչիւր տարի ուղևորվում են դէպի Թուրքիա, որտեղ զանազան քաղաքները՝ ուսում առնելու համար արժանանում են ուրիշ բարձրագոյն դպրոցներում: Այդ ուսանողների մի նշանաւոր մասը լինում է կարօտութեան մէջ եւ ստիպված է դիմել ընկերակիցների օգնութեան կամ հասարակութեան:

Մեր երկիրը վաղուց կարօտ է այդ տեսակի Հիմնարկութեան: Ուսանող երիտասարդութիւնը, անջատվելով իր մայր-երկրից հեռու տեղեր, ուր բացակայ են ծանօթներ, ազգականներ, վաղուց զգում էր օգնող հաստատութիւնների կարևորութիւնը: Առանձին դէպքերում ուսանողութիւնը ստանում էր օգնութիւն մասնաւոր դրամարկիցներէն եւ ժողովարարութիւններից: Այժմ այդ բոլորի վրա աւելանում է մի կազմակերպութիւն, որի յատուկ նպատակն է ուսանողներին օժանդակելը:

Պէտք է յուսալ, որ հասարակութիւնը ջերմ աջակցութիւն ցոյց կը տայ կազմակերպող ընկերութեան:

կական բարեգործութեան: Եւ լաւ է եթէ նպատակը հասնում է ժամանակին եւ իսկապէս օգնում է ուսանողին: Մեր լրագրի ընթերցողները գիտեն, թէ որքան ուսանողներ նոյն իսկ անկարող են լինում վերջին խրանց ուսման վարձը, որպէս զի իրաւունք ունենան զոնէ չը զրկվել այն ուսումից, որի համար նրանք յանձն են առել մի շարք զրկանքներ:

Ուսանողներին օգնելու ընկերութիւնը, անշուշտ, մեծ համակրութիւն կը գտնի Կողմասի ազգաբնակչութեան մէջ եւ կը գտնուին բարերարներ, որոնք առատ նուիրատուութիւններ կանեն ընկերութեան նիւթական միջոցները ուժեղացնելու համար: Թէ այդ նուիրատուութիւնները, թէ անդամավճարների կէտն ազանապէս հանդէսները ու ներկայացումները միջոցով կարելի կը լինի կազմել պատկառելի զուտարկութեան: Առանձին օգնելու ուսանող երիտասարդութեան:

Մեր երկիրը վաղուց կարօտ է այդ տեսակի Հիմնարկութեան: Ուսանող երիտասարդութիւնը, անջատվելով իր մայր-երկրից հեռու տեղեր, ուր բացակայ են ծանօթներ, ազգականներ, վաղուց զգում էր օգնող հաստատութիւնների կարևորութիւնը: Առանձին դէպքերում ուսանողութիւնը ստանում էր օգնութիւն մասնաւոր դրամարկիցներէն եւ ժողովարարութիւններից: Այժմ այդ բոլորի վրա աւելանում է մի կազմակերպութիւն, որի յատուկ նպատակն է ուսանողներին օժանդակելը:

Պէտք է յուսալ, որ հասարակութիւնը ջերմ աջակցութիւն ցոյց կը տայ կազմակերպող ընկերութեան:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

Բանից դուրս է գալիս, որ պ. Արշակ Չօպանեան դեռ հրատարակում է իր «Անահիտը» մենք ստացանք այդ ղեկագնետական ամսագրի մի համար, որ բաղկացած է 32 երեսից, բայց

Բայց մի ժողովուրդ, առժամանակ միայն Մեր փափազն է տեսնել «Մշակը» ամեն օր, ասել է տարեկան 365 համար:

Այդ պիտի լինի, եւ, իսկ թէ ուշ, կը լինի անտարակոյս, անպատճառ:

Այսպէս ուրեմն՝ դուք կատարելիք մեր բուն ցանկութիւնը, այն եւս աւելի լայն հայեացքով եւ սրտով, քան մեզանից որ եւ է մէկը կարող էր սպասել:

Իմ կողմից եւ ուղղունում եմ սրտանց «Մշակի» լոյս աշխարհ գալիք վեցերորդ համարը: Ես ցանկանում եմ «Մշակին» անընդհատ առաջադիմութիւն, անխախտ յարատեւութիւն, եւ որ զլիաւորն է, նրա առաքածուք ամեն տեղ աշխարհի բոլոր ծայրերն ու անկիւնները, որ կայ թէկուզ հէնց մի հատ կարգաւորել իմացող հայ:

Դուք կատարելիք, կրկնում եմ, մեր իզձը, ձեր պարտականութիւնը՝ նորանոր ծայրերի տակ մտնելով, ահագին բիսկի ենթարկելով ձեր լրագրերը:

Այժմ հերթը մերն է:

Դուք մեզանից պահանջում էք մշտական համակրութիւն եւ աջակցութիւն: Ուրախութեամբ, մեծ ուրախութեամբ:

Երբ դուք մեզանից ստանալով տասն բութիլ տալիս էիք 5 համար, մենք ընդունում էինք անտարտուշ, որ քիչ է, թանգ չէ, բայց երբ մենք խնդրեցինք ծաւալը մեծացնել կամ համարների թիւը աւելացնել եւ դրա համար առաջարկեցինք աւելի փող, այն է 12 ռուբլի, դուք՝ ինքն իրանով հպարտ «Մշակի» ղեկավարները հրաժարվելով փողից եւ ձրի տուրք մեզ մի աւելորդ համար—տարեկան 50 նոսր,—որին մենք վաղուց, շատ վաղուց աւելի լաւ համարելիք «Մշակը» մատ-

որի վրա գրոված է—«Յուլիս, Օգոստոս, Սեպտեմբեր: Ամիսը 11 երեսից էլ պակաս մի բան—դա արդէն մահացութեան նշան է, որ վաղուց էր նկատվում Պ. Չօպանեան նուրար-փաշայի թիւագրութեամբ կամեցաւ թաղել ներսէս պատրիարքի անունը, բայց ինքը թաղվեց եւ այդ օրից դուր ջանքեր է անում իր «ազգային, գրական, ղեկարուեստական» հանդէսը գերեզմանից հանելու: Այդ ջանքերը այլ եւս չեն պատում ոչ ղեկարուեստի, ոչ գրականութեան շուրջը. նրանց ամբողջ հոգին այժմ այն ազգասիրական ճաշերն են, որոնք Ֆրանսիայի մայրաքաղաքում տեղի են ունենում Չօպանեանի մասնակցութեամբ եւ ձեռնարկեցութեամբ: Բայց «տոնային» բարեմանութիւնները ներկայացնող կենացների աղած բարձր հաճոյքների մէջ պ. Չօպանեան չէ մտաւնում եւ իր անձը պապական անսխալականութեան կատարել մարմնացում ներկայացնել: «Անահիտի» այդ եռամսեայ համարում նա մեղադրում է մեզ անա ինչ պատճառով: «Մշակի» մէջ մենք ասել էինք թէ Չօպանեանի ինքնահաւանութիւնը այն ատիճանին է հասնում, որ նա հեղինակաւոր դատողութիւններ է տալիս նոյն իսկ այնպիսի բաների մասին, որոնց անձամբ տեղեկ չէ. մենք ասել էինք, որ նա Տուրքիայի ոճը համարում է ծանր ու անհասկանալի: Չօպանեան այժմ ասում է, թէ մենք խեղաթիւրել ենք նրա սասմները եւ բերում է իր իսկական խօսքերը, բայց ոչ բոլորը, այլ մի մասը միայն, եւ այդ կողմից եղբակցանում է, որ իբրեւ թէ ինքը այն չէ ասել, ինչ մենք ենք ասում: Ընդհին է հայկական ղեկագնետութեան ներկայացուցիչ այս ազգարացումը: Տեսնենք: «Անահիտի» անցյալ տարվայ № 11-ի մէջ պ. Չօպանեան, սաստիկ բարկանալով, որ մենք պահանջում ենք գրել ժողովրդի համար պարզ ու հասկանալի ոճով, ասում էր.

Կան անշուշտ գրական գործեր, որոնք գրուած են շատ պարզ ոճով մը, առանց ձեւի կնճռոտութեան, եւ այդպիսի գրուածները կրնան մասաւոր հասկանալի ըլլալ նաեւ ուսուցիչին, այդպէս են ուսուցիչները (բացի թուրքերէնէն, որուն ոճը անհասկարձք ներբութիւն մը ունի), բայց պէտք չէ ատիկից հետեւեցնել թէ ուսուցիչը Տաթևայիսիին ու

չելի անել հասարակութեան բոլոր խաւերին, քան տարեկան 5—6 հազար ռուբլի նոր ծախսի մասին մտածել:

Վերջապէս՝ դուք ազգացուցիք, որ «Մշակը» իսկապէս հայ ազգի մշակն է եւ, հաւատարիմ իր կոչման, պարտաւոր է անել մեզ համար աւելի քան զոճարեութիւն, ամեն ինչ՝ կարելիի սահմանից մի փոքր էլ դէն անգամ:

Այսպիսի պարագաներում ո՞վ է մեզանից այն հայը, այն մարդը, որ կը զանայ իր աջակցութիւնը «Մշակին», ո՞վ որ հէնց մի փոքր դրամանաչ է եւ ունի 10 ռուբլի վճարելու հնարաւորութիւն, չի շտապի գրվել «Մշակին», ո՞վ, վերջապէս, որ կարողութեան, հարստութեան տէր լինելով՝ կը խնայէ մի քանի հարիւր օրինակ «Մշակի» տարածելու տալ իր հաշու զազարաւոր աղքատ, բայց ուսուցիչներէն, երիտասարդներէն, ուսանողներէն, ուսուցիչներէն, քահանաներէն եւ այլ եւ այլ ազգային թէ հասարակական հիմնարկութիւններէն մէջ՝ թէ քաղաքներում եւ թէ մասնաւոր զիւղերում:

Անտարակոյս՝ մենք էլ կը կատարենք մեր պարտականութիւնը, մեր սկսուած, մեր սրբազան պարտականութիւնը ի տրիտուր ձեր շահաւէտ ծառայութեան:

Մենք ձեզ չենք խաբի, ոչ. ձեր վստահութիւնը, ձեր յոյսերը ի դերեւ չենք հանի: Մենք սիրալիք պատրաստականութեամբ կաշակեցինք ձեզ, թեւ ու թիկունք կը լինենք ձեր նոր ու ծանր քայլը ձեզ համար միանգամայն անղքալի դարձնելու համար:

Իսկ դուք շարունակեցէք գործել աւելի ջերմ կոտորով:

Գնացէք առաջ, միշտ առաջ, կը հետեւենք ձեզ՝ սերտ կապով... Սերմացան

Թուրքոյն ամբողջապէս կը հասկնայ. եթէ այդպէս ըլլար, անոնք «զբաղէտ» չէին կրնար համարուիլ:

Ան ապաքան դրական, հեղինակաւոր անհեթեթութիւնն է, որ գրել է Զօպանեան եւ որից այժմ ուզում է պաշտպանուիլ «խեղճութիւն» բառով: Բայց զեկզակնոտ խմբագիրը չէ հասկացել, որ այդպէս հեշտ փայտել չէ կարելի: Քննենք այդ պարբերութիւնը: Զօպանեան ընդունում է, որ բոլոր ուսու վիպասանները մասամբ կարող են հասկանալի լինել նաեւ ամբողջով, բայց Տօրգենելից, որի ոճը ամենաբարձր ներուժիւն ունի (նրբութիւնը պարզութեան եւ զիրարմոտեցումիւն թեան նշանն է): Հէնց այս չէ ծիծաղելի: Բայց կայ դրանից էլ շատ ծիծաղելի կողմ. այժմ Զօպանեանը ասում է թէ պարզ գրելն էլ, այնուամենայնիւ, չէ նշանակում հասկանալի լինել ամբողջով ամբողջապէս. այսպէս Դօստօեֆօսկին ու Տօլստօյը ամբողջովին հասկանալի չեն ամբողջով: Իսկ սա նշանակում է թէ Դօստօեֆօսկին ու Տօլստօյը շատ պարզ ոճով գրողներ են, մի բան, որ միայն Զօպանեան կարող էր ասել: Պարզ գրողներ թուում Զօպանեան Դօստօեֆօսկուն դնում է իր յօդուածի եւ մի այլ տեղում. իսկ Տօրգենելի մասին ոչ մի յիշատակութիւն չը կայ, բայց այն տեղից, ուր այդ առաջնակարգ գեղարդէտը յիշված է իբրեւ բացարձակութիւն պարզ ոճով գրող ուսու վիպասանների մէջ:

Գուցէ զեկզակնական արհեստը, որ մեզ յայտնի չէ, ուրիշ կերպով կարող է բացատրուիլ. պ. Զօպանեանի այդ խօսքերը, բայց հայերէն լեզու իմացող ուրիշ կերպ չէ կարող հասկանալ: Էլ ոչ միայն խեղճութեամբ, Խեղճութիւնը մեր խօսքերի մէջ մի որոնէք, պ. Զօպանեան, այլ ձեր ուղեղի մէջ: Դուք չէք կարողանում հասկանալ, որ եթէ ընդունակութիւն ունիք ազգասիրական-չամպանեան ճաշային յորձերի մէջ, դա դեռ չէ նշանակում թէ դուք կարող էք դատողութիւններ անել Կլօդ-Բէրնարի, Տօրգենելի, Ներսէս պատրիարքի եւ այլ այսպիսի անունների մասին, որոնք չամպանեան զինուոր անհամեմատ բարձր հասկացողութիւններ են ներկայացնում: Մի բան եւս, որ լաւ բնորոշում է պ. Զօպանեանին, այն է, որ նա ասում է թէ մենք մեր նկատողութիւնը գրել ենք մեր ընկերներին պաշտպանելու համար: Շատ ընտելան է, որ պ. Զօպանեան ուրիշ կերպ չը հասկանայ որ եւ է շարժաթիթ, որովհետեւ ինքը ամեն ինչ ասում է միայն ընկերներին սիրաշահելու մտքով. ով Զօպանեանի ընկեր է, նա ուրեմն եւ ամեն ինչ է—Կլօդ-Բէրնար, Շէքսպիր, Մօցարտ եւ ուրիշ ինչ որ կամենում էք: Զօպանեան յանդգնութիւն ունեցաւ նոյն իսկ Ներսէսի յիշատակը շօշափելու իր ձեռքերով, որովհետեւ այդպէս էր կամեցել Ներսէս-Վաչագանի իբրեւ փոխարինութիւն իր արած շնորհներին: Եւ այս խայտառակութիւնից յետոյ վեր կենալ ու խօսել շիտակութեան մասին... ինչ է նման:

ՄԵՐ ԲՈՒԻՐԺՈՒԱՅԻ ՏՐԱՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Մեռաւ Ստեփաննէն, նրանից մի քանի ամիս առաջ մեռաւ Ջաննալեան Մենք պատուելիքը նրանց յիշատակը ցաւակցական հեռագիրներով, նամակներով, յօդուածներով, հոգեհանդիստներով ու դամբանական ճառերով եւ գրանով միանգամայն կատարած համարելով մեր պարտքը, զգայինք այնպիսի թեթեւութիւն, ինչպիսին զգում ենք, երբ մարտակող վերջրած պարտքը վճարում ենք ում հարկն է, մտրհակը յետ ստանում, պատուում ու ուրախ-զուարթ գնում ասն ճաշելու եւ ըմպելու:

Հայր իր գործիչին նրա մահից յետոյ միայն յիշելով, իսկոյն վճարում է նրան իր պարտքը հոգեհանգիստով ու ցաւակցութեամբ, փողով չը գնվող, հետեւաբար եւ «մուտա» շուքովով զախ ու վախերով» ու այլ եւս խղճի ոչ մի խայթոց չէ զգում: Այդ պարտքը նա միշտ մեծ զիրութեամբ ու հաճութեամբ է վճարում, քանի որ նրա համար տեւ փողը շատ չէ պահանջվում, շատ-շատ իւրաքանչիւր ցաւակցողից պահանջվում է հոգեհանգիստի ու հաւաքական հեռագրի համար մի 10—15 կօպէկ: Այդ էլ յաճախ զգում է նախաձեռնողի վրին, որովհետեւ նա, իբրեւ ամենաազգասէրը, պէտք է ոչ միայն բոլորից շատ ցաւի, այլ եւ բոլորի տեղ հոգեհանգիստի ու հեռագրի ծախսը հոգայ, երբեմն նոյն իսկ մի ճօխ ճաշկերպութիւն էլ սարքէ հանգուցեալ գործիչի անթառամ յիշատակն ըստ արժանւոյն յարգելու համար: Այդպիսով յաճախ «կու՛մ ու կու՛ան» տեղական

ամենաազգասէրի գլխին է կործանում, իսկ ցաւակցողներին մնացած մասան զորջ շտեպող արիւտներ է շուքում ի պատիւ հանգուցեալի, որին նա, նրա կենդանութեան ժամանակ, կամ չէր ճանաչում իսպառ, իսկ ճանաչած դէպքում կամ ատում էր, կամ նախանձում կամ տանջում ու թունաւորում էր նրա կեանքը իր ցուրտ անաարբերութեամբ ու նոյն իսկ արհամարհանքով...

Գործիչների պարտքը կամ է վճարվում իրովհետեւ նրանք իրանց համակրողներից չեն պահանջում մեծ անյառ հանդերձ չէյոկեան սովորներով: Այնպիսի լաւ, ազնիւ ու նամուտով մարդիկ են նրանք.—տրամաբանում է մեր ճարտագրագետ բուրժուան,—որ գիշեր-ցերեկ աշխատելով ընդհանրութեան համար, մաշելով մեղ պէս մեղաւորների համար իրանց ուղեղն ու թոքերը, նահատակելով մեղ անասնական զրուժիւնից մարդկային զրուժեան հասցնելու համար, կրում են ամեն տեսակ բարոյական ու նրբական զրկանքներ, յաճախ նոյն իսկ այդ «զարուժար» նրբական զրկանքների շնորհով ընկնում են ու մեռնում, սովաւ ու լինում են Իրանի երբեմն բարոյս բուն մաքով ու ախտա ամենայնիւ մեղից ոչինչ չեն պահանջում, մեր գրականների խաղաղութիւնը ու փողի քանակների անդորրութիւնը չեն վրդովում լուսաւորները, ուստի ինչպէս չը ցաւել այդպիսի բարեբաղձ մարդկանց համար, ինչպէս նրանց որոնք չը տալ, նրանց յիշատակին քեթիւն չը սարքել ու նրանց պատկերները մի 30—40 կօպէկով չաւնել եւ սենեակում չը կանել: Ե՛տ, ձեր աղքատը խէր ըլի, մենք բուժուա կամ նրիտա իսկ իրար բարի լոյս չենք ասում, իսկ նրանք իրանց ամբողջ կեանքը, իրանց հոգին, իրանց փրտն ու ուղեղը նուիրում են մեզ, այլ ոչ թէ մի այնպիսի անասնավայել գործի, ինչպիսին է սեփական կաշի խնկարկումն ու փայլալուծը, որով միմիայն զբաղված ենք մենք. նրանք շարժարկում, տանջվում ու նահատակվում են մեզ մարդավայել բարոյութեան հասցնելու համար, յանուն մեր բարոյական վերածնութեան. եւ այդ բոլորի համար մեզինք նրանք փող չեն պահանջում, լաւ լսեցէք, փող, մեր սրտի ու հոգու այդ տապանակ ուխտին, մեր կեանքի սրբութիւն սրբողը, որով ամեն բան գնվում է այս անցաւոր աշխարհում, նոյն իսկ քեզոյ շաղկապ ախարհների սէրն ու սիրտը... Հիմա ասացէք, ինչպիսի բան կը գայ, որ մենք նրանց համար չը ցաւենք, շարտակենք (արտասուք եւ Շէյթան—բազարում չենք անում, որ նրա համար փող վճարենք), նրանց սեղանակալ գրածքներով ու պատկերներով մեր սեղաններն ու պատկերները չը զարդարենք ի փառս մեր եւ ի սարսափ թշնամիներին... Աստուած ողորմի նրանց, հազար անգամ ողորմի, թող աջակողման դատու՛ր, հիշատակագրանների կարգումը նրանց տեղ լինի նրանց փառքը նախ մերն է, յետոյ նրանքը, նրանք մեր լուսատու ճրագներն են եւ մեր մշտական պարծանքը. նրանց անունները միշտ եւ յաւիտեան կը մնան անմահ եւ կը ոգեւորեն բազում սերունդներ: Շատերն ասում են, որ պէտք է նրանց արձաններ կանգնեցնել, պէտք է նրանց սկսած գործը շարունակել, նրանց տպած ու անտիպ գրուածքները հրատարակել ու էժան գնով տարածել, մատչելի դարձնել բոլորին: Մի հարցոյ լինի՛ այդքան գրքերը ով է կարողում. սօ աշխարհի խէրի տղէք», խրիկ զրեցէք ու տակցէք է, խրիկ ձեր ուղեղները մաշեցէք, բա խեղճ չէք դուք. մեր գրուածքները կարգադրող ցաւում է, բա ձերը գրելուց ցաւում չի. ինչու չէք ձեր գրեալները թուփանք ետեւից գնում, ինչու չէք մեղ պէս ճօշալք աշխատանքի ձեռք ածում: Զպանն ու տարածա՛ր բաւական է ու ինքն ըստ ինքեան մեծ յիշատակ գրողի համար:

ՍՏ. ՏԵՐ-ԱԵՆՈՒՔԵԱՆ

ՕՊԵՐԱՅԻՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄՆԵՐԸ

Ամեն թատրոն ունի իր աստղը, իր մի դերասանը կամ դերասանուհին, որը խմբում զըլլով ըստ իր էրիտում ամենից եւ որը հասարակութեան սիրելի է դառնում: Մեզանում այդ դերքն ունի տաղանդաւոր պրիմադոննա օր. Պապայեան:

Երեքշաբթի, զեկտեմբերի 19-ին, արքունական թատրոնում նրա բէնէֆիսն էր: Ներկայացրին Չայկովսկու «Եւգենի Օնեգին» օպերան, որի գլխաւոր դերերը կատարում էին Տատանա—օր. Պապայեան, Օնեգին—Կամիլովսկի, Օլգա—Գօրիտա եւ Լինսկի—Էրեստ: Թատրոնը ծայրէ ծայր լի էր (նոյն իսկ անցքերը բնված էին աւելորդ արժոններով) եւ բեմական ամենամեծ տոնախմբութեան տեք էր կրում: Հասարակութիւնն իր յարգանքը ցոյց տուց արտիստուհուն փնջերով, պատկերով, թանգազին ընծաներով, բուռն, անվերջ ծափահարութեամբ եւ թողցելի մանր թերթիկներով, որոնք թափվում էին վերեւից անձրեւի նման: Օր. Պապայեանի երգի եւ խաղի մասին այդ դերում ենք արդէն խօսել ենք, եւ այդ օրը մի անգամ եւս ասիթ ունեցանք ամբողջ հասարակութեան հետ զմայլվու նրա տաղանդաւոր խաղով եւ երգեցողութեամբ:

Կարա-Մուրգա

ԲԱՀԱՆԱՆԵՐԻ ԱՊԱՀՈՎՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԸ.

(Նամակ Երևանից)

Ինչպէս «Մշակի» մէջ էլ գրվեց, վերջին ժամանակներս Երևանում զրված էր քահանա-

չենք. շատ տալուց քանդվեցինք ու քարուքանդ եղանք: Անր ինձանից ինչ էք պահանջում ինչու չէք նախ մի իմ գրութիւնից հարցնում. աղջիկս սեւ օձի պէս շնքով փաթաթված քիչ է մնում, թէ ինձ խեղդի. ամենաքիչը մի 70—80 հազար նաղք փող է պէտք նրան իմ անունին վայել ճանապարհ դնելու համար. տղաներիս մինը թէեւ բժիշկ է, միւսը ինձեներ, երրորդը իրաւաբան, թէեւ իւրաքանչիւրը նրանցից տարին 7—8 հազարին փող չէ ասում, բայց էլ ստիպված եմ նրանց զգաւտական ծախսերի համար փող տալ: Իմ որդիքը մեծ օջաղի դաւակներ են, միշտ մեծ կերած ու մեծ խմած. իրանց ստացածով նրանք կառավարվլ չեն կարող: Մի բախտն ուղեւորին էլ ունեւ, որը թէեւ զիտրւմ բէնի, բայց կօպէկ չէ աշխատում, մի քանի անգամ դնայ կագու, բայց չը կարողացաւ ոչ չաղ պաշտօն գտնել, ոչ փողաւոր հարսնացու. այժմ տանը նստած օլախի ջուր է ածում, այսինքն մի կօպէկի պէս տարին 4—5 հազար մանէթ նաղք փող է խարջում ինձ պէս խեղճի դրակները: Կինս էլ հօ միս է մնացել, թէ ուտի. պատահում է, որ մի-միայն յօտոյում հարիւրներ է տանուլ տալին, իսկ թղթախաղում. այդ մի հարցնէք: Վերջինովս ասենք իմ բոլոր անեղիք վարակված են. թէեւ փող շատ է գնում, բայց առանց «բանջօխի» ու պրէֆէրանսի բարեկիրթ մարդիկ ետք գնալ չեն կարող: Կեանքն ունի իր սխտուափելի պահանջները, որոնց բաւարարութիւն տալու համար երբեմն հարիւր հազարները, նոյն իսկ միլիոնները բաւական չեն, սիրելիք: Այդ բանի մէջ եւս համոզվեցի Պարիզի ցուցահանդէսում, էլիքեան աշտարակի երրորդ յարկում շառվարակայով եւ ընտիր սրբեֆիներով նախաձայնելու, երբ ամբողջ աշխարհն անգամ հանդերձ իր բոլոր բարիքներով քիչ էր թուում ինձ իմ անձնական երջանութեան համար... Ձեր այդ հանրագուտ բարձր պահանջներով խրիկ ինձ ճանճարցէք ու զանչէն տարէք: Ինձ լաւ ճանաչեցէք, ինչպիսի եմ. թէեւ իմ խոնարարը ամսական 60 բուրլի ոտնիկ է ստանում ինձանից, բայց հոչակաւոր կենդանագէտ Բրէմը ինձ դեռ եւս խոտաճարակների թուում է հաչուում: Իմ ճարպի հաստութեամբ եւ կարող եմ յայտնի կենդանու հետ մրցել, եւ եթէ մեղ երկուսիս միասին ցուցահանդէս ուղարկեն, առաջին մրցանակը եւ կը ստանամ: Ինչ գրուինեղ ցաւալանքն, հէր օրնվածներ, եւ ձեզ միանգամից ընդմիջտ հասկացրել եմ, որ ինձ ինչ ուզում էք, ասացէք, քար ու կարկուտ զլխիս թափեցէք, թեքեցէք վրաս ու մրեցէք ինձ, ինձ ժուրիկ ու ժուրիկապետ հոչակեցէք, նոյն իսկ երեսիս իմ հէրն անիծեցէք ու մտելու քաշեցէք, միայն թէ, Աստուծո խաթրի համար, ինձնից փող միք ուղի, թողէք մի այս գրեալատուութեան ժամանակ տեսնեմ ինչ հոչն ու զինն եմ զլխիս տալիս»...

ՍՏ. ՏԵՐ-ԱԵՆՈՒՔԵԱՆ

ՕՊԵՐԱՅԻՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄՆԵՐԸ

Ամեն թատրոն ունի իր աստղը, իր մի դերասանը կամ դերասանուհին, որը խմբում զըլլով ըստ իր էրիտում ամենից եւ որը հասարակութեան սիրելի է դառնում: Մեզանում այդ դերքն ունի տաղանդաւոր պրիմադոննա օր. Պապայեան:

Երեքշաբթի, զեկտեմբերի 19-ին, արքունական թատրոնում նրա բէնէֆիսն էր: Ներկայացրին Չայկովսկու «Եւգենի Օնեգին» օպերան, որի գլխաւոր դերերը կատարում էին Տատանա—օր. Պապայեան, Օնեգին—Կամիլովսկի, Օլգա—Գօրիտա եւ Լինսկի—Էրեստ: Թատրոնը ծայրէ ծայր լի էր (նոյն իսկ անցքերը բնված էին աւելորդ արժոններով) եւ բեմական ամենամեծ տոնախմբութեան տեք էր կրում: Հասարակութիւնն իր յարգանքը ցոյց տուց արտիստուհուն փնջերով, պատկերով, թանգազին ընծաներով, բուռն, անվերջ ծափահարութեամբ եւ թողցելի մանր թերթիկներով, որոնք թափվում էին վերեւից անձրեւի նման: Օր. Պապայեանի երգի եւ խաղի մասին այդ դերում ենք արդէն խօսել ենք, եւ այդ օրը մի անգամ եւս ասիթ ունեցանք ամբողջ հասարակութեան հետ զմայլվու նրա տաղանդաւոր խաղով եւ երգեցողութեամբ:

Կարա-Մուրգա

ԲԱՀԱՆԱՆԵՐԻ ԱՊԱՀՈՎՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԸ.

(Նամակ Երևանից)

Ինչպէս «Մշակի» մէջ էլ գրվեց, վերջին ժամանակներս Երևանում զրված էր քահանա-

ների ապահովութեան հարցը, եւ որովհետեւ այդ հարցով այժմ հետաքրքրողներ կան, հարկ համարեցինք առաջ բերել, թէ Երևանը ինչ դիրք բռնեց այդ հարցում:

Նախ քահանաների ապահովութեան հարցը չէր զրված այստեղ ժողովրդի կողմից, այլ մեր քահանաները իրանց ձեռնառու էին գտել ոտնիկով պաշտօնավարելը եւ, առաջնորդարանում ժողովվելով ու խորհրդակցելով, ընտրել էին մի մասնաժողով, որը Բաթումի)՝ այնտեղի կանոնադրութիւնը բերել տալով պիտի առաջնորդէր եւ աշխատէր այստեղ նոյն կերպ լուծելու խնդիրը:

Սակայն ինչ դուրս եկաւ. առաջնորդարանում հաւաքվեցին մի երկու անգամ մեր տէր հայերը, ճառեցին, ընտրեցին, նշանակեցին եկեղեցական ծխականների ժողով. առաջին անգամ ժողովներ չը կայացան ծխականների բացակայութեան պատճառով, բայց մասնաւոր կերպով թէ կեկեղեցիներում եւ թէ կեկեղեցուց դուրս խօսակցութեան նիւթ դարձաւ այդ հարցը: Ժողովուրդը այնպէս սառն վերաբերվեց այդ բանին եւ այնպիսի վճռողականութեամբ հակակալ կարծիք յայտնեց, որ երկրորդ անգամ մի-երկու եկեղեցուց նախկինները քահանաները խոհեմութիւն համարեցին յայտնելու, որ քահանաների ապահովութեան հարց չը կայ, այլ գանձանակի եւ նման հարցերը պիտի կարգաւորել:

Այսպիսով Երևանում քահանաների ապահովութեան հարցը բացասական մտքով լուծվեց:

Սակայն հարցին այսպէս վերաբերվելը լուր ցանկութիւն կամ քահանայք չէր մեր ժողովրդի կողմից, այլ կային ծանր շարժաթիթներ մի այդպիսի խնդրի մէջ այդ կերպ կարգվում:

Վերջին տարիներում մեր հոգեւորականութիւնը իր բռնած դիրքով ժողովրդի միահամուռ արհամարհանքը վաստակեց. նոյն իսկ մեզանում պահպանողական համարված մարդիկ հակառակ ընթացք բռնեցին հոգեւորականութեան ձգտումների դէմ: Այսպէս, հոգաբարձական ընտրութեան ժամանակ, քահանայ հոգաբարձուների դէմ բողոքեցին նոյն իսկ պահպանողական պատգամաւորները: Հոգեւորականութիւնը ապօրինի կերպով խլում է ժողովրդի իրաւունքները եւ սեփականեցնում. այդ բանին աջակցում է քահանայական դասը, օրինակ վերջին ընտրութիւնների ժամանակ, մասնաւոր թիֆլիսում, որտեղ քահանաներն եւ վարդապետները ապագայ պատմագրի համար առաջարկեցին մի հարուստ նիւթ տուին: Այս դեռ եւս իրաւունքի տեսակետից, ապա պաշտօնավարութեան մէջ. Լսել էք, որ մի ուժանոցի գողութեան հարցով մի առաջնորդ է մի կոմիտետուրիս օրիս միմիայնին, կամ սեղանախաղի համար քահանաներ խմբով սակարկութիւն ասեն, չբաւարի ծէսը կարճ լինի, գաղթականի դիակը օրերով անթաղ մնայ: Անա Երևանը այսպիսի ամօթարեր եւ խայտառակ փաստերի ակնատեսն է եղել եւ միթէ զարմանալի է, որ նոյն երեւանցիկ այսօր ասում է,—քահանան արժան չէ պատուաւոր վարձատրութեան: Բարուքեր մի փոքր էլ նրա գրութիւնը, նա կը դաւնայ մի աղա, նա կարհամարէ քեզ, նա իր պատճօնը կատարելու ճանճրոթից ազատվելու համար՝ կեղծ հիւանդութեան վկայական կը պահէ ծոցին, մի խօքով, կը դառնայ մի ոյժ, որի գէմ կուելը այլ եւս անհնարին կը լինի...

Ա.—Դօ

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Երևան, զեկտեմբերի 13-ին

Հաճեցէք, խնդրեմ, պ. բժ. Գ. Կանկանեանի «Մշակի» 228 համարում կազդուանից գրած նամակի ներկայ պատասխանս նոյնութեամբ տպագրել թերթի մէջ՝ ի շինութիւն գործից անտեղեակ շիթով մտքեցի:

Առանձն ասում է, թէ «պատուաւորիկ մարդիկ առաւել պատուախնդիր են», եւ այդ սուտուկան ասում է ճշմարտութիւնը բժ. Կանկանեանը իր գրած նամակով հաստատում է յանձն իր իր նամակով նա իբրեւ «պատուախնդիր» լրագրական հրատարակի վրա հանեց կազդուանի փոքրիկ հրատարակում մեր իր հասցէին ուղղած արժանի խօսքերը, անուանադրութիւնը, որպիսիք իր բռնած ընթացքի ու գործի ուղղակի հետեւանքն էին—բնորոշ յատկանիւններ: Մենք պարտնին չէինք պատասխանի, եթէ նա քաջութիւն ունենար կազդուանի հասարակութեան լաւ յայտնի եւ օրը ցերեկով կատարված եղեթութիւնը նոյնուպէս գրել, ստանց մեղալիցելու, այն ժամանակ նա թէ իր եւ թէ մեղ համար աւելի սասած կը լինէր քան թէ մենք կարող էինք գրել:

Անցեալ նոյեմբերի 19-ին, կազդուանում սպասարարից եւ հանք, Խորէն եպիսկոպոս Ստեփաննէն յիշատակին հոգեհանգիստի կարգ կատարելուց յետոյ, մի քանի խօքով դարձանք

համակրութեան փայլուն ցոյցերի մասին Պարզում գէպի Յարանան, որոնք լրագործներն տանելիները որդ գարը: Նա ցանկութիւն յայտնեց, որ եղբայրական սիրոյ կապերը ամրապնդողն արդարութեան, համաձայնութեան եւ ընկերսիրութեան գաղափարները ու աւելի եւ աւելի տարածվան աշխարհում: Նա վերջացրեց իր ճառը հետեւեալ խօսքերով. «Մարդկանց չէ տուած մարգարէանալ նոր դարի պատմութիւնը եւ նախադուշակիլ, թէ ինչպէս կը տեսնվին նրա հաշիւները: Ի նկատի առնելով այդ անյայտութիւնը, որ վրդովում է մտքերը, պահանջ է զգացվում փիլիսոփայական եւ կրօնական մտքի, վստահարար աղօթքներով դիմելու առ Աստուած, որի ձեռքումն է ազգերի բաղդը եւ որ զեկավարում է ժամանակների փոփոխականութիւնը: Իր պատասխանի մէջ Լուսին ամենից առաջ հաստատեց համաշխարհային ցուցանանքէսի աջողութիւնը, որ մի տարի առաջ ցանկացաւ նրան պատկան պատուիրակը եւ որ պէտք է վերաբերել այն պետութիւնների անկեղծ աջակցութեան, որոնց ներկայացուցիչները այսօր չըջապատում են պատուիրակին: «Մերին հնորակարութեան զգացմունքով մտաբերում եմ—ասաց նա—այն հրաշալի տեսարանը, որով պարծենում էր Պարիզը: Նա յոյս ունի, որ ազգերի այդ ցոյցը կը նպաստէ մարդկութեան զեկավարող գաղափարների տարածմանը: Համաձայնութիւնը, որ այժմ միացնում է համարեա ամբողջ աշխարհի ազգերի զէնքն եւ դիպլոմատիան, նշան չէ արդեօք այն բանի, որ ազգերը հակվում են քաղաքակրթութեան բարձրագոյն ինչդիրների կողմը: Համերաշխութեան այսպիսի արտայայտութիւնները իրաւունք են տալիս սպասելու այն դարից, որի զայուսաւը մենք ողջունում ենք, բարեբարութիւնները:

Ստորագրող՝ Ա. Լ. ՔԱՆՆԻՆ ԳԱՆՆԱԹԱՐ Հրատարակիչներ՝ ԹԱԳՈՒՀԻ ՏԻԳՐԱՆՆԱՆ ԻՍԱՀԱԿ ՄԷԼԻՔ-ԱՂԱՄԱՆՆԱՆ:

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ԱՆԴՐԿՈՎԿԱՍՏԵԱՆ ԵՐԿԱՔՈՒՂԻ (ժամերը Պետերբուրգի հաշիւով) տարբերութիւնը 58 րոպէս:

№ 5 գնացքը: № 3 գնացքը.	
Բազումից դուրս է գալիս ցեր. 3 ժ. 5 ր. դիր. 11 ժ. 15 ր.	Քիֆիսի է հասնում առ. 8 ժ 23 ժ Եր. 5 ժ 35 ժ
Քիֆիսից դուրս է գալիս » 9 ժ 3 ժ Եր. 6 ժ 30 ժ	Բաթում է հասնում Եր. 9 ժ 11 ժ առ. 7 ժ 10 ժ
№ 6 գնացքը: № 4 գնացքը.	
Բաթումից դուրս է գալիս առ. 8 ժ. 56 ր. Եր. 10 ժ. 47 ր.	Քիֆիսի է հասնում Եր. 8 ժ 42 ժ առ. 11 ժ 18 ժ
Քիֆիսից դուրս է գալիս » 9 ժ 22 ժ » 12 ժ 36 ժ	Բազում է հասնում ցեր. 1 ժ 25 ժ » 7 ժ — ժ
առաջ գնացք	
Տարաթիւ մի անգամ, չորեքշաբթի օրերը.	
Քիֆիսից դուրս է գալիս առա. 7 ժ. 56 ր.	Բազում է հասնում Երեկ. 9 ժ — ժ
Բազումից դուրս է գալիս առա. 6 ժ 50 ժ	Քիֆիսի է հասնում Երեկ. 8 ժ 12 ժ
—	
Քիֆիսից դէպի Կարս դուրս է գալիս. Երեկ. 10 ժ. —	Ալեքսանդրոպոլ հասնում է առ. 8 ժ 27 ր.
Կարս հասնում է ցեր. 12 ժ 23 ժ	Կարսից դուրս է գալիս ցեր. 4 ժ 12 ժ
Ալեքսանդրոպոլ հասնում է Երեկ. 7 ժ 40 ժ	Քիֆիսի հասնում է առ. 6 ժ 15 ժ

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՀԻՒԱՆԿԱՆՑ Բ. ՆԱԻՍՏԱՐԴԵԱՆԻ
(Կուկիա, Վորոնոյի արձանի հանդէպ) ա մ ե ն օ Ր, ք ա ճ ի կ ի ր ա կ ի օ Ր Ե Ր Ի Գ: Ա Ռ Ա Ռ Ց Յ Ե Ր Ը

- Բ. Ա. Նաւասարդեան—11—12 ժ. վերաբուժում փեխական (սիֆիլիս) և միզաու. հիւանդ.
- Կ. Մ. Յիլիովան—9—10 ժ. աչքի, ներքին և նեարդային և.
- Կ. Բ. Գեղիլիով—12—1 ժ. սկանչի, քթի և կարողի և.
- Ջ. Բ. Բարանասանց—11—12 ժ. կանանց և երեխայից հիւանդ.
- Ա. Պ. Կարապետեանց—1—1/2 ժ. ներքին և երեխայից և.
- Ե Ր Ե Կ Ո Ն Ե Ր Ը
- Բ. Յ. Պրոսասովից—5—6 ժ.
- Ա. Ն. Շալիպովից—6—7 ժ. նեարդային (երեկարարութիւն), վնաս. և մարմն և.
- Պ. Ա. Թարխանով—7—8 ժ. ներքին և երեխայից և.
- Բ. Ա. Նաւասարդեան—7 1/2—8 ժ.
- Վճար 50 կ. չքաղտնեքը ձրի համախորհրդի (կոնսիլիումի) և օպիդացիայի համար առանձին:
- Օ. Տ. Սալվանիսի—ասնը. ծաղիկաւտ և բժշկական մարմնամարզ. դիմել 11—1 ժ. հիւանդանոցի վերահսակ:

Բժօկապետ ՆԱԻՍՏԱՐԴԵԱՆ Առանձինքի եւ բերանի խոռոչի հիւանդութիւնները
ԲՈՒՇԿ օՐ. Ե. ԱՆԻՔԷԳԵԱՆ
Բ Ա Պ Ի Ո Ւ Մ
Ընդունում է հիւանդներ
Առաւօտեան 9—1 ժ. երեկոյեան 5—7 ժ.
Բարեխաղտնակա փող, № 16, ա. Դաղաշիլի: Բարյատնակա փող, № 16, Դ. Դադաշեւա. 9—10

Հ Ր Ա Ի Է Ր
Ամսոյս 24-ին, կիրակի օրը, առաւօտեան ժամի 11-ին, երրորդ անգամ հրաւիրվում են ՎԱՆՔԻ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ԻՄԱԿԱՆՆԵՐԸ ժողովի, նոյն եկեղեցու երէցիօսի հաշիւները զննելու:
Ղ. ա. ք. Սարաղեանց
1—1

Բ Յ Կ Ա Պ Ե Տ
ԳԵՌՈՐԳ ԹԱԴԷՈՍԻԱՆ
Ներքին եւ երեսպոց հիւանդութիւններ: Ընդունում է հիւանդներին ամէն օր, առաւօտեան 9—11 ժ., երեկոյեան (քաջի կիրակի օրից) 5—7 ժ.: Վեյլամիսօվակայա փողոց, ա. № 24. (Կ. չ. շ.) 17—20

ՈՒՐԱՆԻԱ
Կ. Յիւսարթոնի աստղագիտական վէպը թարգմ. Հ. Առաքելեանի
Ծախվում է. Թիֆլիսում և Կենտրոնական գրաւաճառանոցում եւ Գ. Գալստեանի մօտ, Թորիս-Մեխկովսկայա. 11: Բ ա գ ու.—Ս. Յարութիւնեանի գրաւաճառանոցում:
Գինն է՝ 1 ր. 50 կ. ճանապարհածախով 7—10

Լոյս տեսան եւ վաճառվում են
ԿԱՐԱՊԵՏ ԱՓԻՆՆԱՆԻ
1901 թ.
Ծ Ո Ց Ի Ե Կ Պ Ա Տ Ի
(Շ ի ր ա կ)

Օ Ր Ա Յ Ո Յ Ց Ե Ք Ը
Մ ո յ ի օրացոյցը զարգարած է Ներսէս Վ Կաթողիկոսի, Մ. Նալբանդեանի, Բաֆիֆի եւ Յ. Այվազովսկու պատկերներով, ունի բոլորովին նոր եւ հեռաբերի յաւելուած՝ ամենաօգտակար տեղեկութիւններով, ընդարձակ բժշկարան, հարուստ երազանք ու նոր զուարճալի փրճակարան:

Պատի օրացոյցի մէջ կան բարոյական խնրանքներ եւ ընտիր մտքեր, հայոց եկեղեցական պատմութիւնից հատուածներ, զուարճալի պատմութիւններ, բոլորովին նոր ծիծաղալար յուրաններ (մեծ մասամբ անտիպ), այլ եւ ժողովրդական առաններ, ժողովրդական երգեր, գիւղական լէլէներ, ընտիր բանաստեղծութիւններ, զուարճալի հանելուկներ, շուտասկիւղներ, բժշկական, արհեստագիտական եւ այլ օգտակար ու հեռաբերի տեղեկութիւններ: Տարտալը չքեղ եւ ճաշակով պարարտութիւն յայտնի լիտոգրաֆիայում, 15 գոյնով ծանկացողները մանրամասն բովանդակութիւնը տըպագրված առանձին թերթով կարող են ստանալ ձրի:

Գինը՝ ծ ո յ ի ն ը—20 կօպ., պ ա տ ի ն ը—50 կօպ. զուարճով գնողներին լինում է զիջում:
Դիմել՝ Александрополь, Карапету Апинянъ, կամ Alexandrop Karapet Apinian (Caucase): Ծանկացողները թող շտապեն, որ իր ժամանակին կարողանանք պատուէրները ճշգրտութեամբ կատարել:
(Կ) 13—17

Պետերբուրգի բժշկական վարչութեան թողտուութեամբ: Մեծ արկղիկը 5 րոպէի, փոքրը—3 ր. և 1 ր. 50 կ.:

ՆՈՐ ՄԻՋՈՑ
մազերը բուսցնելու և ամրացնելու համար, ոչնչացնում է թեփուր Գուրս է եկել նաև բոլորովին նոր միջոց

Ձ Ո Ւ Ի Կ Ա Ք Ը
Երեսին քնքշութիւն և սպիտակութիւն տալու համար, ոչնչացնում է արևի պատճառած սևութիւնը, մուշեքը, տալիս է կաշուին քնքշութիւն և սպիտակութիւն: Այդ գնեքը չափաւոր են. մեծ արուակը, արկղիկի մէջ, 2 րոպէի, փոքրը—1 ր. 50 կ. Մախվում են բոլոր պարֆումերական և ղեղալվաճառական խառնուրդներում: Գաւար պահանջը գտնվում է Պետերբուրգում, Պուլկինակայա փողոց ա. № 15, բնակարան № 12. պահեստի բաժանմունքները գտնվում են. Թիֆլիսում կովկասեան դեղատան ապրանքների վաճառման ընկերութեան խանութում՝ Սերանեան հրապարակ և նրա բաժանմունքում, Միջայլեան փողոց և Բազում, նաև Միջայլեան կանուրջի վրա, Պապովի և Արխանգելովի ղեղաւններում: Օտարաբարբաղացիների պատուէրները կատարվում են անմիջապէս՝ պատուով:
28—100

Ք Ի Ֆ Լ Ի Ս Ի
ՆԱԻԹԱՐԴԻԿԱԲԵՐՈՎԿԿԸ
ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ՎԵՐՉՈՒԹԻՒՆԸ
յայտարարում է ի դիտութիւն պ.պ. բաժնետէրերի, որ համաձայն հոկտեմբերի 22-ի կայացած ընդհանուր ժողովի որոշման, նշանակվում է արտակարգ ընդհանուր ժողով առաջիկայ 1901 թուի յունիսի 14-ին, կիրակի, ժամի 11-ին, քաղաքային դումայի դահլիճում, ուր պիտի ընտրվին հինգ դիրեկտորներ: 3—3

Կիրակի, յունիսի 21-ին, 1901 թ.
Ք Ի Ֆ Լ Ի Ս Ի Ժ Ո Ղ Ո Վ Ե Ր Ս Ն Ի Դ Ս Ն Լ Ի Ժ Ո Ւ Մ
Կը արվի զեղարուեստական երկից

ՉԻՆԱԿԱՆ ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍ
Յօգուտ Թիֆլիսի Հայոց Բարեգործական Ընկերութեան
Պարահանդէսին կը լինեն չինական պարեր՝ ազգային հագուստներով և մի ազնական չինուհի կը բաժանէ սիւրբարիզներ և կօտիլիօնի ընծաներ:
Տիֆլիսեան ինքուրմ են սանրված լինել չինական ձեւով, իսկ տղամարդիկ՝ ունենան չինական հովհարներ: Չը ցանկացողները վճարում են տուգանք 50 կօպէի:
Ս կ ի զ Բ ն է Ե ր Ե կ յ յ Ե ա ն 10 ժ ա մ ի ն ա
Մ Ո Ւ Տ Բ Ը 2 Դ. 10 Կ Պ Ե Կ
Նախօրը տոնակ ստանալ ցանկացողները կարող են դիմել իշխ. Մ. Թումանեանցին (Բաւրեաթիսկայեա, № 8):
(չ. 23, յունիսի 4, 9, 13 եւ 18)

Ը Գ Կ Ե Բ Ն Ե Ր Ի Ը Ը
Բ Ր Օ Կ Ա Ր Ե Ի Ը Ն Կ .
յանձնարարում է
„Պ Ե Տ Ր Օ Լ“ (Հեղ.ՈԿԿ)
մագերը ամբացնելու համար:
—
„Պ Ե Տ Ր Օ Լ“
(ՍԱՊՈՆ) Մագերի թեփը ոչնչացնելու համար: 5—10
(20)

ՀՐԴԵՀԻՑ ԱՊՍՀՈՎԵՑՆԵԼՈՒ
ՀԻՒՍԻՍԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԹԻՖԼԻՍԻ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԸ
Բաց է ամէն օր առաւօտեան ժամի 9-ից մինչեւ 12, իսկ երեկոյեան ժամի 5-ից մինչեւ 7-ը: Նիկոլայեվսկայա փողոց, № 70, տեղեֆօն № 567.
1—5 Գործակալ ԱԼԷԿՍԵՅ ԳՐԻԳՆԵՎԻԿԻՉ ՍՆԵԺԿՈՎ

Ա Ջ Դ Ա Ր Ա Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն
Ամենահին Ֆրանսի Ռուսաստանում
Լ. եւ Ա. ԶԱՎԵԱԼՈՎՆԵՐԻ ՎՅՐԱՄԱՅՈՒՄ
պողպատեայ իրեղէնների արտադրութեան ընկերութիւն:
Մօսկվայի վարչութեան գրասենեակը եւ խանութը Տեղափոխված են Նիկոլայեվսկայա փողոցից ՏՐԵՏԵԱԿՈՎԻ տունը, № 10:
Գործարանը գտնվում է Գորբատովի գաւառի Վոլոյա գիւղում Նիժեգորոյի նահանգում, Գործարանի բաժանմունքը՝ Վալդիմիրի նահանգի Նօլոսեօլի գիւղում, խանութները՝ Մոսկվայում, Նիժեգորոյի տոնավաճառում (Մարեւայա շ., սեփական խանութ), Վորոնոյի գործարանին կից, եւ Պալոյով գիւղում (Գորբատովի գաւառում) Բելոգորով կոմսիոնների մօտ:
Պարիզի համաշխարհային ցուցահանդէսում 1900 թ. ի ն ը ն կ Ե ր ու թ ի Ն ը ր ս տ ա յ Ե ի է օ ս կ է մ Ե դ ա լ : № 164, 212. 4—4

BATEAUX A VAPEUR FRANCAIS N. PAQUET ET C-ie
ՖՐԱՆՍԻԱԿԱՆ ՆԱԻԳԱՑՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
Ն. ՊԱԿԷ ԵՒ ԸՆԿ.
Կանոնաւոր եւ ուղղակի նաւադնացութիւն ՄԱՐՍԷԼԻՑ ԲԱՐՈՒՄ, չորեքշաբթի օրերը, երկուշաբթի մի անգամ:
Եւ հակառակ՝ Բաթումից Մարսէլ, մտնելով Տրապիզօն, Սաւսօ եւ Պօլիս: Մեխուլ է Բաթումից չորեքշաբթի, 20 դեկտեմբերի (2 յունիսի)՝ շոգինաւ՝ ԱՆՍՈԼԻ, կապիտան Բիւ ԱՆԿԻ: Եւ այսպէս շարունակաբար, երկու շաբթի մի անգամ, չորեքշաբթի օրերը, ժամը 4-ին ճարից յետոյ:
Բաթումից Պարիզ ուղղակի հաղորդակցութեան տոնակներ արվում են օտարականից պակաս գնովով:
Ամիսը մի անգամ կանոնաւոր հաղորդակցութիւն Բաթումի եւ Անապիսի մէջ, սնդուներով պարանքներ բոլոր հիւսիսային նաւահանգիստների համար:
Ապրանքների եւ ճանապարհորդների մասին հարկաւոր տեղեկութիւններ ստանալու համար թող բարեհաճեն դիմել ընկերութեան գործակալատաններին՝ ԲԱՐՈՒՄՈՒՄ՝ պ. Վրկտօր դ'Արնօին, Նաբէրէժնայա, Թիֆլիսի ՄՈՒՄ՝ պ. Օ. Գ. Բարեկինդանեանին, Սիօնի փող. Նօյախարովսկի եւ Մայսուրաձէի քաղաքապետ: ԲԱՐՈՒՄ՝ պ. Վ. եւ Ի. Մուրֆաբեաններին, Նաբէրէժնայա փողոց, տուն կրպակիկօլի, № 27. ՆՕՎՈՐՈՍՍՈՒԹՅԱՎ՝ Վալդիկաւկայի երկաթուղու առեւտրական գործակալութիւն (Կ. չ. շ.) 9—20